మలుపు

ఇందూ రమణ

డియర్ రవిశంకర్!

బాగున్నావా? అయినా, ఏం బాగులే! మన బ్రతుకు ఎలా ముగుస్తుందోనని భయంగా ఉంది నిన్న జరగరానిది జరిగింది మనం వూహించని విషయం! మా నాన్నగారు మనల్ని ఆశీర్వదిస్తారనుకున్నాం కానీ ?

నిన్న మా నాన్నగారు నా పెళ్ళి గురించి మా అమ్మతో ఏదో అన్నారు. మా ఒరియా అబ్బాయి ఎవరో ఎక్కడో . పన్జేస్తున్నాడట అయన్ని చూడ్డానికి వెళ్లానని చాలా బావున్నాడని మంచివాడని తనని బాగా మర్యాద చేసాడని మా నాన్నగారు తెగ మెచ్చేసుకుంటున్నారు

ఏదో నవల చదువుతూ కూర్చున్న నేను కుతూహలం అణుచుకోలేక తలుపు చాటున నక్కి అంతా విన్నాను

విషయం విన్నాక షాక్ తిన్నాను

మనసు బాగులేక ఆ మాటల్ని తట్టుకోలేక బయంతో వ్రాస్తున్నానీ ఉత్తరం నాకు ఆ అబ్బాయితో పెళ్ళి కుదిర్చేస్తారట తాంబూలాలు తీసేసుకుందామని అనుకుంటున్నారు

ఆ కుర్రాడికి నా ఫోటో నచ్చిందట ఇక అమ్మాయిని చూడనక్కర్లేదని అనేసాడట రేపో ఎల్లుండో వాళ్ల వాళ్ళు మా ఇంటికి వస్తారట

ఏం చేయను?

నీ జవాబు కోసం ఎదురు చూస్తూ

నీ ప్రియమైన 'అరుంధతి'

ఉత్తరాన్ని పదే పదే చదివాడు రవిశంకర్

అక్షరాలు ముత్యాల్లా ఉన్నాయి నక్షత్రాల్లా మెరుస్తున్నాయి గాబరాగా వ్రాసినట్లుంది బాధతో వ్రాసినట్లుంది కొన్ని . అక్షరాలు అలుక్కుపోయినాయి

మళ్లా – ఉత్తరాన్ని చదివాడు రవిశంకర్

పాపం! అరుంధతి ఎంత వ్యథతో వ్రాసిందో?

ఇప్పుడు తనేం చేయాలి?

ఆలోచిస్తూ కళ్ళు మూసుకున్నాడు

అర్ధరాత్రి!

గోడ గడియారం రెండు గంటలు కొట్టింది

రవిశంకర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు

వరండాలో వాలు కుర్చీలో జారగిలబడి నిద్ర రాక ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు

లోపల గదిలో నిద్ర పట్టక నిమిషాలు లెక్కపెడుతూ కళ్ళు మూసుకుని ఉంది అతని తల్లి ఆ మంచం ప్రక్కన క్రింద చాప మీద వెల్లకిలా పడుక్కొని ఉంది అతని చెల్లి

తల్లి వేపు చూసాడు రవిశంకర్

రేపో మాపో రాలిపోయే పండుటాకుల్లా ఉంది ఆమె

మాయని గాయాన్ని మోస్తూ – భయంకరమైన నరకాన్ని భరిస్తూ – క్షణాలను యుగాలుగా లెక్కపెడుతూ బ్రతుకుతోంది అతని తల్లి

స్త్రీ యోనిలో కేన్సర్ గడ్డ

కరెంటు పెట్టించినా ఆమెకి విముక్తి లభించలేదు

ఆర్నెళ్ళు ఆసుపత్రులన్ని త్రిప్పినా లాభం లేకపోయింది

డాక్టర్లెందరు ఎన్ని విధాలుగా తలలు బ్రద్దలు చేసుకున్నా ఫలితం దక్కలేదు ఇక ఆమెకు ప్రాణగండం తప్పదని తేల్చేసారు

రోజులు లెక్కపెట్టమని చెప్పారు డాక్టర్లు

ఆ రోజు –

ఆ వారం రోజులూ ఎంత బాధపడ్డాడు తను

కన్నతల్లి కళ్ల ముందు కన్ను మూయడానికి సిద్ధంగా – కేన్సర్ రాకాసికి బలైపోబోతోందని తెలిసి ఎలా కుమిలిపోయాడు

ఆ వారం తర్వాత కొంచెం కొంచెంగా మనసు కుదుటపడింది

ఇప్పుడు –

తల్లి ఎంత వేగంగా చచ్చిపోతే అంత మంచిదనిపిస్తోంది ఆమె పడే వేదన చూడలేక ఆమె భరిస్తున్న నరకయాతన చూసి తట్టుకోలేక ఈ క్షణం చచ్చిపోతే ఎంత బావున్ను!

మంచం మీద బాధతో మెలికలు తిరుగుతుంటే ఎవరూ ఏమీ చేయలేక దీనంగా చూడటం తప్ప వేరే ఏమీ చేతకాక – నిర్వికారంగా నిశ్చేష్టులై నిల్చోవడం తప్పా తామేం చేయగలరు?

ఎన్నాళ్ళూ మందులు వాడినా ఏం ప్రయోజనం?

తాత్కాలిక ఉపశమనం కోసం వేలకు వేలు అప్పు చేసి ఖర్చు చేయవలసివస్తోంది

తాను సంపాదిస్తున్న అయిదొందలూ ఏ మూలకి వస్తాయి తాత తండ్రులు సంపాదించిన ఇంటి మీద ఎవరైనా ఎన్ని వెలు ఇవ్వగలరు?

లైటు ఆర్పేసి వాలు కుర్చీలో అలాగే కళ్ళు మూసుకుని పడుకున్నాడు

కానీ, అతని కళ్లల్లో అరుందతి కదులుతూనే ఉంది ఆమె వ్రాసిన ఉత్తరం అతని మెదడులో మెదులుతూనే ఉంది

ఏం చేయడం?

ఇటు అరుందతి – అటు అమ్మా చెల్లి

అరుందతి ప్రేమను తను వదులుకోగలడా?

చెల్లెలికి పెళ్ళి చేసి ఆ తర్వాత తను పెళ్ళి చెసుకోవాలనుకున్నాడు కానీ, ఇప్పుడు పరిస్థితి ఇలా విషమించింది

ఈ సమస్యని ఎలా పరిష్కరించడం?

తల్లి చూస్తే ఇలా ఉంది

అమ్మ ఈ క్షణంలో, చచ్చిపోతే ఎంత బావున్ను

ఆ ఆలోచనకు రవిశంకర్ ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడ్డాడు ఎటు పయుగులెడుతుందో తెలీని మెదడుని – మనసుని అదీనంలోకి తెచ్చుకున్నాడు

ఇదేంవిటి ఇలా ఆలోచిస్తున్నాడు? తల్లిని బ్రతికించుకోలేకపోయినా నాలుగు వారాలైనా తన కళ్ల ముందు ఉంటే చాలన్న ఉద్దేశ్యంతో కద్దా – వేలకు వేలు అప్పు చేసి మందులు వాడుతున్నాడు

కానీ, తను ఇలా ఆలోచిస్తున్నాడేంవిటి?

అరుంధతి!

అందని ఆకాశంలో కనీ కనిపించకుండా మెరిసే అరుందతి . ఎందరి గుండెల్లోనో ఆశగా మాత్రమే మెరిసే అరుంధతి తనని కటాక్షించి కరుణించి కవ్వించి మరీ తన హృదయం మీద వాలింది

ఎన్నో జన్మల అదృష్టంగా ఆ రోజు భావించాడు

ఆ అరుంధతిని ఈ రోజు కులం కాలనాగు కాటేయాలని కూర్చుంది

ఎలా రక్షించడం?

తననుండి అరుందతిని వేరు చేయబోతోంది విధి

ఎలా ఎదిరించటం?

తల్లి చావు ఖాయమైంది

చెల్లి పెళ్ళి కూడా ఖాయమైతే ఎంత బావున్ను?!

ఛీ! తన ఆలోచన్లో ఎక్కడో ఏదో అపశృతి పలుకుతోంది

తల్లి చావుతో తనకి విముక్తా?

రవిశంకర్ ఆలోచన్లు గజిబిజిగా సాగుతున్నాయి

అరుందతిని పరాయి మగాడితో ఊహించగలడా?

తేనెలొలికే ఆమె అధరాలని తను తప్ప ఎవరైనా చుంబిస్తే తను భరించగలడా? తల్లితోనే తనూ 'పాడె' ఎక్కడూ?!

ఆ వూహ ఉరి బిగిస్తోంది తన బ్రతుక్కి!

భగవాన్! ఏమిటి ఈ సమస్యకు పరిష్కారం!

తల్లి సంగతి సరేసరి మరి చెల్లో!

తను అరుంధతిని లేవదీసుకుపోతే, చెల్లి గతేం

కాను?

పరి పరి విధాలా ఆలోచిస్తున్నాడు రవిశంకర్

అప్పుడు – రవిశంకర్ అతని ప్రాణమిత్రుడు గుర్తుకొచ్చాడు ఆ తర్వాత తన నిర్ణయాన్ని మననం చేసుకున్నాడు

గోడ గడియారం మూడు గంటలు కొట్టింది

వాలు కుర్చీలోంచి లేచి చొక్కా తొడుక్కున్నాడు రవిశంకర్

ఆ వీదిలోనే చివర్లో ఉన్న కుమార్ ఇంటికి బయలుదేరాడు

బైట వరండా అరుగు మీద ఒక్కడే ఒంటరిగా పడుకుని ఉన్న కుమార్‌ని తట్టి లేపాడు రవిశంకర్

కుమార్ చటుక్కున లేచి కూర్చుని కళ్ళు నులుముకొని చూసాడు మిత్రుడ్ని

ఏరా?' ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు కుమార్

పనుందిరా' రా' అని వీది లైటు క్రిందకు తీసుకువెళ్ళి అరుందతి వ్రాసిన ఉత్తరం కుమార్‌కు చూపించాడు రవిశంకర్

ఆతృతగా ఉత్తరం చదివాడు కుమార్ ఏం' చెస్తావ్' ప్రశ్నించాడు

అందుకేరా' నీ సహాయం కోసం వచ్చాను చెప్పు'

నేనూ అరుందతి ఈ వూరు వదిలి వెళ్ళిపోతాం ఎక్కడో ఏదో గుళ్ళో పెళ్ళి చేసుకొని ఆ వెంటనే నీకు లెటర్ వ్రాస్తాను ఇక్కడి పరిస్థితులు నాకు వివరంగా తెలియజేస్తూ ఉండు ఎప్పటికప్పుడు మా ఇంటికి వెళ్ళి మా ఇంటి పరిస్థితి నాకు కబురు చెయ్యి

ఓ నెల్లాళ్ళు పోయాక ఇద్దరం కలిసి ఊర్లోకి వస్తాం ఈ నెల్లాల్లూ మా వాళ్ళకి నువ్వే దిక్కు అరుందతి వాళ్ళ ఇంట్లో వాళ్ళు నిన్ను మా గురించి

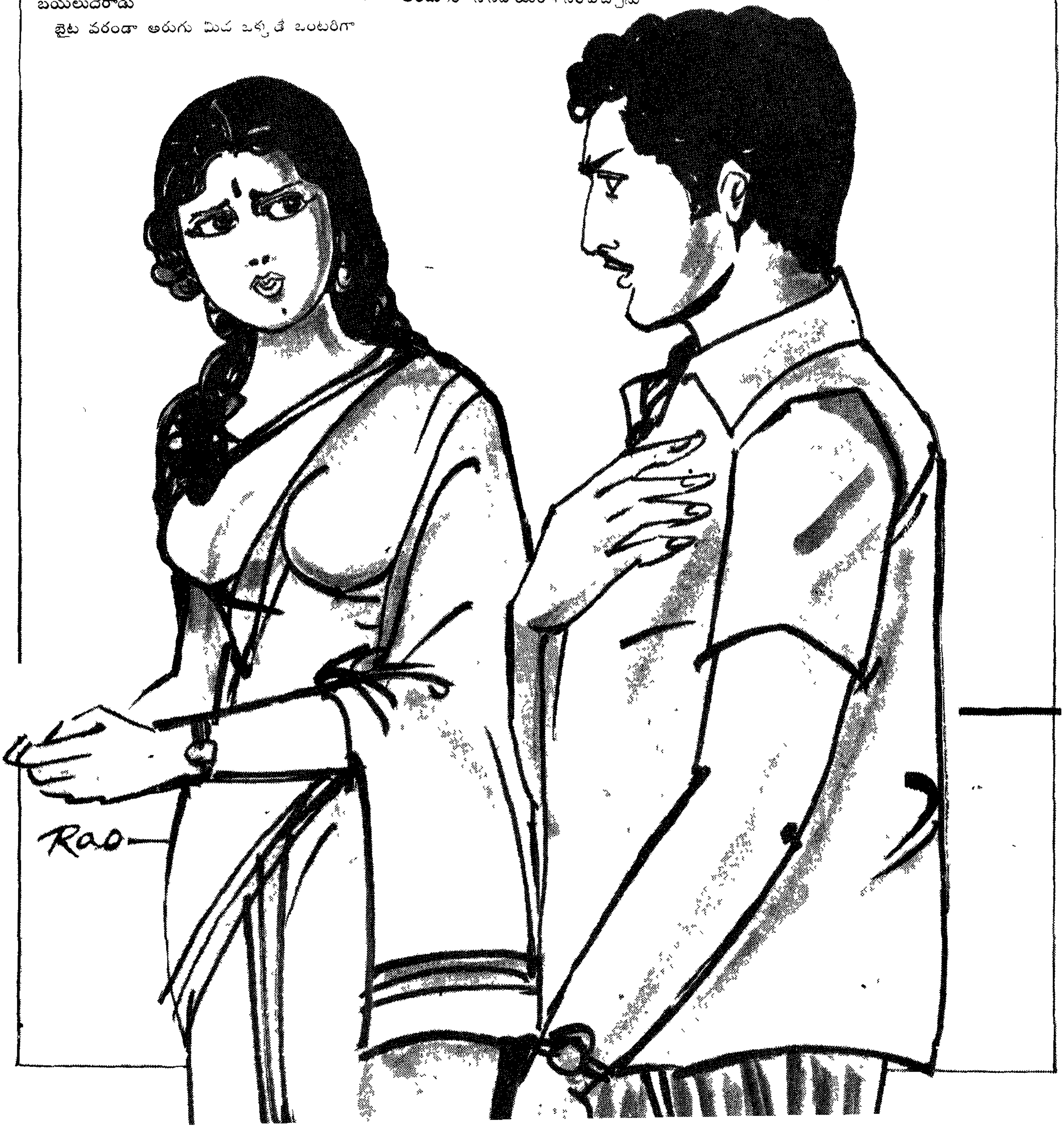

అడిగితే తెలీదని చెప్పు ఆపీసుకు నెల రోజులు సెలవుపెడతాను

మా అమ్మకు ఏదైనా జరిగితే టెలిగ్రాం ఇవ్వు!

తన నిర్ణయాన్ని తెలియజేసాడు రవిశంకర్

బాగా ఆలోచించరా! కుమార్ అన్నాడు

ఆలోచించా నా! పోయె తల్లిని కాపాడుకోలేక పోయినా చెజారిపోతున్న నా అదృష్టాన్ని అరుందతిని మాత్రం వదులుకోలేను చెల్లి సంగతంటావా! తర్వాత కాలం అనుకూలిస్తే కట్నం వేల మీదైనా అనుకూలుడైన వ్యక్తిని చూసి పెళ్ళి చేస్తాను చెప్పాడు రవిశంకర్

నీ ఇష్టం నేనీ విషయంలో ఎటువంటి సలహా ఇవ్వలేను అన్నాడు కుమార్

కుమార్‌కి తన నిర్ణయం తెలిపాక గాని రవిశంకర్‌కి నిద్ర పట్టలేదు

ఇంటికి చేరుకోగానే వాలుకుర్చీలో వాలిపోయాడు రవిశంకర్

ఆ మర్నాడు –

ఆపీసుకు సెలవు పెట్టి వచ్చేసాడు తల్లి మందులకోసం అప్పు చేస దాచిన డబ్బులో సగం తీసి మిగతా సగం చెల్లి చేతికిచ్చాడు దాచమని

నాకెందుకన్నయ్యా! ఆశ్చర్యంగా అంది చెల్లి

నీ దగ్గరుంచమ్మా! అవసరానికి నేనుంటానో లేదో?!

సంఘం పోకడ!

మెతకగా కనబడితే
ఉతకాలని చూస్తుంది సంఘం
ఘటికుడని తెలిస్తే
ఘనకీర్తిని చాటుతుంది లోకం!

—యస్. యస్. రెడ్డి

మలుపు

చెల్లిని ఎలాగో మభ్యపెట్టగలిగాడు రవిశంకర్

అన్నాచెల్లెల్ల మాటలు వింది రవిశంకర్ తల్లి

ఒరేయ్ రవీ! బాబూ! రవీ! ఇలారా! నాయనా! ఏదో చెప్పాలని నానా అవస్థపడి పిలవలేక పిలవగలిగింది ఆమె

ఆర్నెళ్ళుగా తిండిలేక బల్లిలా మంచాన్ని కరుచుకొని కొనవూపిరితో కొట్టుకుంటున్న గుండెలో నుండి కీచుగా లో గొంతుతో తల్లి పిలిచేసరికి రవిశంకర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు క్షణం తొట్రుపడ్డాడు

తల్లి మంచం దగ్గరకు వెళ్లాడు

కొత్తవాళ్లెవరైనా అయితే ఆమెని చూడ్డానికి వచ్చినా ఆ గదిని ఆక్రమించుకున్న దుర్గంధాన్ని భరించలేక భయపడి దూరంగా వెళ్ళిపోతారు

రవిశంకర్ కళ్ళకి తల్లే కన్పిస్తోంది

కన్నకొడుకును రెప్ప ఎత్తి కూడా చూడలేని దీన పరిస్థితిలో ఉన్న ఆ తల్లి నీర్సంగా మూలిగి అలాగే కళ్ళు మూసుకుంది

బట్టలు తనకి ముఖ్యంగా అవసరం అనుకున్న వస్తువులు బ్యాగ్‌లో నూ వేరే ఇంకో సూట్‌కేస్‌లో నూ సర్దుకున్నాడు రవిశంకర్

సాయంత్రం ఓ కుర్రాడితో తమ ఇంటికి ఆరిల్ల అవతల వున్న ఇంట్లో ఉంటున్న అరుంధతికి ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడు ఇమ్మని చెప్పి ఉత్తరం వ్రాసి పంపించాడు ఆ కుర్రాడికి అలా వాళ్ల ఉత్తరాలు మోయడం అలవాటే!

రాత్రి వరకూ ఆతృతగానే గడిపాడు రవిశంకర్

పరిస్థితులు ఎలా విషమిస్తాయోనని భయంగానే వుంది రవిశంకర్‌కి

భోజనం చేసి పడుకున్నాడు పడుకుంటున్నప్పుడు చెల్లికి కన్పించకుండా బ్యాగూ, సూట్‌కేస్ తీసుకువచ్చి మంచం క్రింద దాచాడు రవిశంకర్

అర్ధరాత్రి!

గోడ గడియారం పంద్రెండు గంటలు కొట్టగానే మంచం మీద నుండి లేచాడు రవిశంకర్ ఉదయం

FOR YOUR PROTECTION...
EXPO-70
AIR PISTOL
BORE ·177

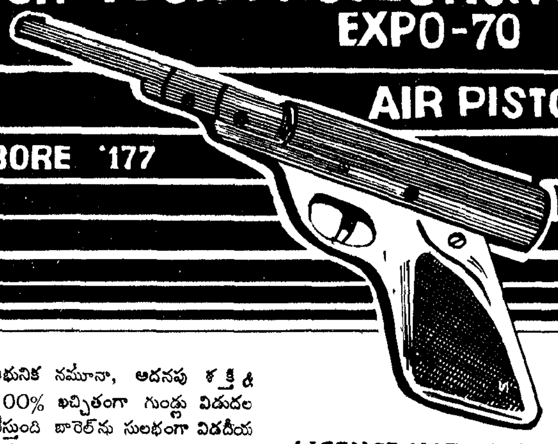

* ఆధునిక నమూనా, అదనపు శక్తి &
100% ఖచ్చితంగా గుండ్లు విడుదల చేస్తుంది బారెల్‌ను సులభంగా విడదీయ వచ్చును
* జేబులో కూడా తీసుకొని వెళ్లగల తేలికైనది పొడవు 20 సెం మీ బరువు 700 గ్రాములు మాత్రం
* బాడీ, బారెల్‌కూడ బాగుగా పాలిష్ చేయబడిన గ్రీస్టీల్‌తో చేయబడి చక్కని చేకు పిడి అమర్చబడింది పూర్తి గ్యారంటీ కలదు
* షూటింగ్ రేంజి సుమారు 45 మీటర్లు

LICENCE NOT REQUIRED
PRICE
(with 500 Pellets free)
Rs. 275/-
Postage & packing charges
Rs. 25/- extra
✻ For V. P. P. an advance of Rs 25/- by M O. is required

PRIME TRADERS
114, Rabindra Sarani Calcutta 700007

ఆర్టిస్టులు కావలెను

ప్రముఖ పత్రికాసంస్థలో ఆఫ్ సెట్ విభాగంలో పనిచేయుటకు కలర్ కరెక్షన్, రీ టచింగ్ ఆర్టిస్టులు వెంటనే కావలెను. ఈ వృత్తిలో అనుభవము గలవారు, తమ అర్హతలు మొదలైన వివరాలతో దరకాస్తులను బాక్సు నెం. 50 C/o ఆంధ్రపత్రిక, విజయవాడ-3 కు 10 రోజులలోగా పంపండి.

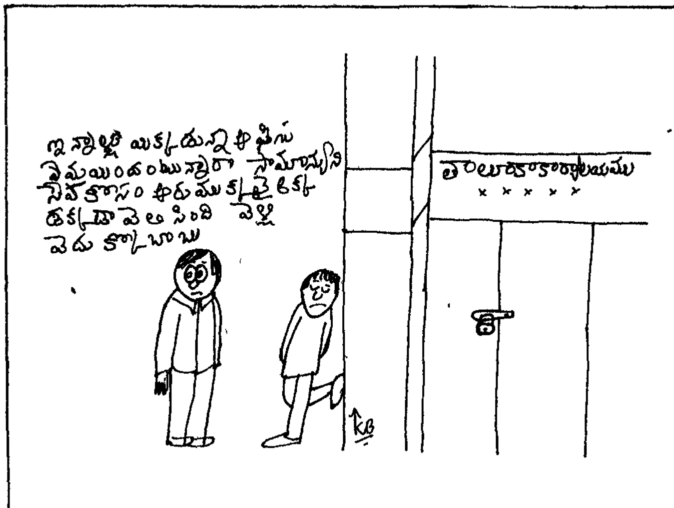

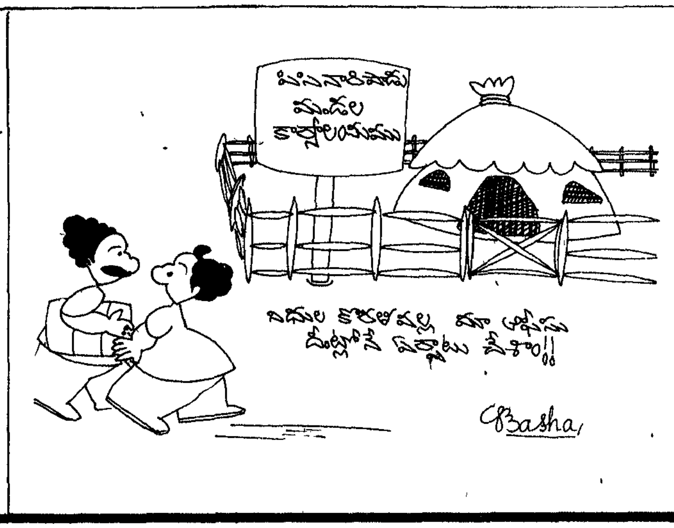

రవిశంకర్ చెప్పిన ప్రకారం కుమార్ గోపాలపట్నం వెళ్ళి ఆటో తీసుకువచ్చాడు ఆ వూర్లో ఆటోలు దొరకవు

రవిశంకర్ మంచం మీద నుండి లేచి బట్టలు వేసుకునేసరికి వీధి చివర ఆటో ఆగిన శబ్దం విన్పించింది ఆటో దగ్గరకు పరుగు పరుగున వెళ్ళాడు కుమార్ ఎదురొచ్చాడు రవిశంకర్‌కు

బ్యాగూ సూట్‌కేస్ ఆటోలో పెట్టాడు రవిశంకర్

అరుందతికి వ్రాసిన ఉత్తరంలో రాత్రి పండ్రెండు అయేసరికి వీధి చివరకు రమ్మని వ్రాసాడు తను కానీ, ఇంకా రాదేం? రవిశంకర్ ఆలోచిస్తున్నాడు

ఏదో కీడు జరగబోతోందనిపించింది రవిశంకర్‌కి

కుమార్‌కి చెప్పి అరుంధతి వాళ్ళింటికి బయలుదేరాడు రవిశంకర్

ఇంటి చుట్టూ ఎత్తైన ప్రహరీ ఇంటి ముందు రకరకాల పూలమొక్కలు లక్ష్మీదేవత బోర్లించి నట్టూ ఉందా పెంకుటిల్లు

ఇంటి ముందు వాకిట్లో నిలబడి ఉంది అరుందతి

తన రాక కోసమే ఎదురు చూస్తోన్నట్టుంది

గేటు శబ్దం కాకుండా తీసి నెమ్మది నెమ్మదిగా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ అరుంధతి దగ్గరకు వెళ్ళాడు రవిశంకర్

కిటికీ ప్రక్కన నిలబడి అరుంధతి తండ్రి అంతా గమనిస్తున్నాడన్న విషయం పాపం రవిశంకర్‌కు తెలీదు

అరుంధతి కళ్ళల్లోకి తీక్షణం చూసాడు రవిశంకర్

"అరుంధతి! రా! వేగంగా రా! రవిశంకర్ నెమ్మదిగా నోట్లోనే సణుగుతున్నట్టూ అన్నాడు రవిశంకర్

అరుంధతి మాట్లాడలేదు

దగ్గరగా వెళ్ళి చెయ్యిపుచ్చుకొని "రమ్మన్నట్టు" లాగాడు రవిశంకర్.

ఆ క్షణం – !

అరుంధతి కళ్ళల్లోకి చూసిన రవిశంకర్ ఉలిక్కిపడ్డాడు.

ఆమె కళ్ళల్లో అతనికి తెలీని ఏదో మహత్తు అప్రయత్నంగానే పట్టుకున్న చేతిని వదిలేసాడు

అదే చెయ్యి గాల్లోకి లేచి రవిశంకర్ చెంపని తాకింది

రవిశంకర్ నిశ్చేష్టుడైపోయాడు

ఏఁవిఁటి? అరుంధతికి దెయ్యంగాని పట్టలేదు కదా! తనని . తనని కొట్టడమా? అనురాగంతో తన బుగ్గల్ని ముద్దులతో ముంచెత్తే అరుంధతి–?

'అరుంధతీ! నీకేం పిచ్చెక్కలేదు కదా!' కోపంగానే అన్నాడు

పిచ్చి! పిచ్చి నాకు కాదు నీకు ఛీ! ఇంతటి నీచుడవని నేను గ్రహించలేదు నిన్ను నమ్ముకుంటే నట్టేట్లో మునగడమే అన్న నా తండ్రిని ఎదిరించి– నువ్వు ఉన్నతుడివని వాదించాను

మనిషివని మానవత్వం మూర్తీభవించిన మహానుభావుడవని నీ గురించి గొప్పగా కీర్తించాను

కానీ, నువ్వు నయవంచకుడివి. నర రూప రాక్షసుడివి నవమాసాలు కని పెంచిన తల్లిన్నే వదిలేసి వచ్చిన మాతృద్రోహివి.

నీమీదే ఆశలు పెట్టుకొని తన కడుపు కట్టుకొని నిన్నింతవాడ్ని చేసిన తల్లిని చెల్లిని వదిలేసి వచ్చిన వంచకుడివి

పెళ్ళి చేసి అత్తారింటికి పంపించి ఆమె ఆలనా పాలనా చూడవలసిన అన్నవి నువ్వు ఆమె మానాన ఆమెని వదిలేసి వచ్చేసావు ఒంటరి ఆడదాని కోసం నక్కల్లా కాచుక్కూర్చొనే మగ మృగాల మధ్య ఎవరూలేని అనాథగా నీ చెల్లిని వదిలెయ్యడానికి నిర్ణయించుకున్న నువ్వు మనిషివా?

పో! ఇక్కడినుంచి పో!

వాళ్ళనే . నీ తోడపుట్టినదాన్ని . నీకు రక్తాన్ని పంచిచ్చిన తల్లిని వంచించడానికి పూనుకున్న నీకు. నీకు నేను నేనూ అంతే!

ఈ జన్మలో ఇక నీ ముఖం నాకు చూపించకు

నీకోసం ఇంట్లో వాళ్ళని ఎదిరించి నీ దాన్నవాలని– నీలాంటి ఉన్నతుడి భార్యగా బ్రతకాలని నిర్ణయించుకున్న నా నిర్ణయం మంచిదికాదని తేలిపోయింది

నా తండ్రితో పందెం వేసి నేనే ఓడిపోయాను

బేబీ! నిన్ను అతను సుఖపెట్టలేడమ్మా! నువ్వు అనుకున్నంత ఆదర్శవంతుడు ఆత్మీయుడూ కాదమ్మా అతను అని నా తండ్రి అంటే కాదని వాదించాను

కేవలం ఆడదానికోసం. ప్రేమించిన అమ్మాయి కోసం నీ బాధ్యతల్ని– బంధాల్ని త్రెంచుకోవడానికి ప్రయత్నించావ్!

తర్వాత ఇంక దేనికోసమో నన్నూ వదిలించుకుంటావేమో!

నీ ప్రాణం కోసం నిన్ను కనడానికి నీ తల్లి ప్రాణాలే లెక్క చేయ్యలేదు ఆనాడు తన స్వార్థం కోసం ఆమె నిన్ను కడుపులో పడగానే అబార్షన్ చేయించుకుని ఉంటే– నువ్వీ భూమ్మీద మనగలవా?!

అరుంధతి కళ్ళల్లో నిప్పులు కురిసాయి

రవిశంకర్ అస్తమిస్తున్న సూర్యుడిలా నిర్వీర్యుడై నిలబడిపోయాడు

ఆ క్షణం –

ఆ నిశ్శబ్ద నిశీధిలో –

చప్పట్లు!

వరుసగా మూడుసార్లు చప్పట్లు లయబద్ధంగా విన్పించేసరికి ఉలిక్కిపడి తలఎత్తాడు రవిశంకర్

అరుంధతి తండ్రి

నవ్వుతూ ద్వారం దగ్గర నిలబడి చప్పట్లు కొడుతున్నాడు

అరుంధతి ఏడుస్తూ వెళ్ళి తండ్రి గుండెల మీద వాలిపోయింది

'డాడీ! యూ ఆర్ గ్రేట్ మీరే గెలిచారు మీరు చెప్పిందే కరెక్టు అతను అతను ఏదో రోజూ నన్నూ వాళ్ళను వదిలేసినట్టే వదిలేస్తాడు.

ఏడుస్తూ కుప్పకూలిపోయింది అరుందతి □